

Виїжджали козаки до бою

Івано-Франківська обл., Коломийський р-н, с.Спас.
Записав Михайло Іванюк

Помірно

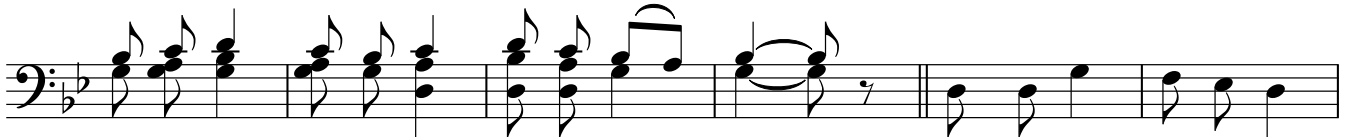
$\text{♩} = 70$

1. Ви - ї-жджа - ли ко - за - ки до бо - ю, ви - ї-жджа - ли ко - за -

ки до бо - ю. 2(3,4). На - пу - ва - ли ко-ней над во - до - ю,

на-пу-ва - ли ко-ней над во-до - ю. 5(6). Ти ді-вчи - но ли-чка

ру - м'я - но - го, ти ді - вчи - но ли - чка ру - м'я - но - го.

7(8-22). Я би те - бе пе - ре - но - чу - ва - ла, я би те - бе пе - ре -

Виїжджали козаки до бою, (2)
Напували коней над водою. (2)

Прив'язавши коня до калини, (2)
Пішов козак до любої дівчини. (2)

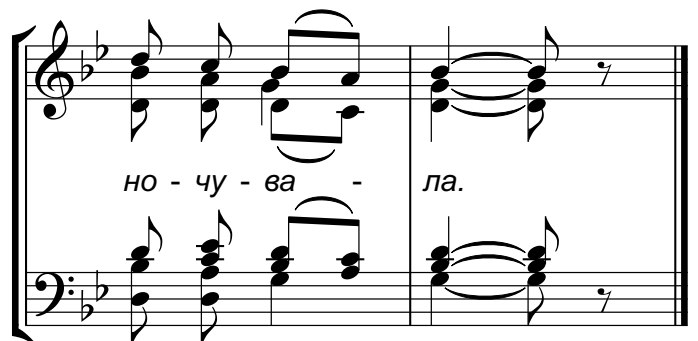
Ти, дівчино личка рум'яного, (2)
Переночуй мене, молодого. (2)

Я би тебе переночувала, (2)
Коби зради я ся не бояла. (2)

Ти, дівчино, не бійся нічого, (2)
Я ще в світі не зрадив нікого. (2)

Не зрубав я у полі тополі, (2)
Та й не зраджу тебе, молоді. (2)

Не зламав я у лузі калини, (2)
Та й не зраджу я любої дівчини. (2)

но - чу - ва - ла.

А дівчина, як ті слова вчула, (2)
Козакові на грудях заснула... (2)

Ой спить козак, ой спить молоденький, (2)
Пробудився – а вже світ біленький. (2)

Через тую червону запаску (2)
Я утратив у гетьмана ласку. (2)

Через тую шовкову спідницю (2)
Я утратив коня, ще й рушницю. (2)